

UČKA – balkon nad morjem

V dvoje gre lepše. Tako je s strani PD Polet Šentrupert prišla pobuda, da bi enkrat na leto njihovo in naše planinsko društvo (Trebnje) organizirali skupni izlet. Letos je torej bil prvi in upamo, da jih bo še več, oz. bodo postali tradicionalni.

Posebni avtobus je v soboto, 22. 11. 2008, odpeljal s trga pred cerkvijo v Šentrupertu ob 6.30 uri in z avtobusne postaje v Trebnjem ob 7.00 uri. Šofer je že speljal in »dodal gas«, ko se je eden izmed udeležencev spomnil, da nima dokumenta za prehod meje. Najbrž je mislil, da gre v Evropo, mi smo zavili pa proti Balkanu. Da ne bi ves dan delal družbo policajem in carinikom na meji, smo ga počakali, ko je »skočil« po osebno izkaznico.

Po začetnem zapletu smo hiteli po avtocesti mimo Ljubljane in Postojne, ter po regionalni cesti mimo Pivke. Na Hrvaško smo vstopili pri Jelšanah in pri Matuljih zavili proti Veprincu nad Opatijo. Vremenoslovci so ob morju napovedali možnost padavin in vetra - tramontane. Sonce, ki je veselo sijalo, nas je prijetno grelo skozi okna avtobusa. Nekateri udeleženci so pripomnili, da hočejo imeti tramontano, če je bila napovedana, drugače bodo reklamirali izlet. Ko smo izstopili iz avtobusa, je bila čisto druga pesem. O toploti ne duha, ne sluha – mraz nas je prisilil, da smo si hitro oblekli bunde in anorake.

Pri planinski koči na prelazu Poklon (951m) smo pričeli s pohodom. Steza ni bila preveč strma in je vijugala po listnatem gozdu. Prej kot v 2 urah smo bili na najvišji točki Čičarije. Na razglednem vrhu Vojak (1401m) stoji stolp, s katerega se vidita Snežnik in Velebit. Preko Istre smo občudovali zasnežene Julijce z očakom Triglavom. Malo dalje so se videli Dolomiti ter avstrijske gore. Ob gledanju Kvarnerskih otokov na jugu, smo obujali spomine na poletne dni.

Po obveznem fotografiranju, kratki malici in žigosanju dnevnikov, sta nas mraz in veter (ne vem, če je bil tramontana, toda reklamacij ni bilo) prisilila, da smo zapustili vrh Učke. Sestopili smo po isti poti. V dobri uri smo bili pri avtobusu.

Nadaljevali smo vožnjo v notranjost Istre in si ogledali plezališča v Veli Dragi, kjer so začeli s plezanjem že davnega leta 1931. Tu so apnenčasti stolpi visoki tudi do 100 m. Vela Draga je kanjon, ki je zaščiten kot geomorfološki spomenik narave.

Po aleji glagoljašev smo se pripeljali v nekdanj najmanjše mesto na svetu - v Hum. Glagolica je pisava, ki si jo je za pisanje v slovanskih jezikih v 9. stoletju izmislil Ciril (s pravim imenom Konstantin), ko je skupaj z bratom Metodom začel širiti krščansko vero med Slovani na Balkanskem polotoku. Ime izvira iz staroslovanske besede »glagolati« (slovensko *govoriti*). Najdlje se je ohranila prav v cerkvah Istre. Sprehod po Humu nas je pripeljal do domačinke, ki je prodajala žganje iz bele omele. Ker je rastlina baje močan afrodiziak, je imela precej prometa.

Mimo Buzeta in mejnega prehoda Gračišče smo se vrnili v Slovenijo. V prijazni primorski gostilni v Hrastovljah smo se okrepčali z joto in refoškom in potem pri Črnem Kalu prišli na primorsko avtocesto, ter po njej proti domu.

Bilo je lepo..., bilo je mrzlo..., bilo je zanimivo..., bilo je veselo ..., zato nasvidenje na 2. skupnem izletu PD Polet Šentrupert in PD Trebnje.

Milojka Vitez